

KETEG online 7. hírlevél

E Z A Z E N Y É M !

F E R E N C P Á P A G O N D O L A T A I V A L

Cél vagy eszköz? Eszköz vagy cél? Rengeteg dologgal, fogalommal kapcsolatosan felmerül ez a kérdés. Terjedelmes vitákat is generálhat akár. Lényegét tekintve tulajdonképpen arra vonatkozik a meghozandó döntés, hogy mi az elsődleges feladata a dolognak, van-e önmagán túlmutató szerepe, hatása. Végső állomás vagy csak köztes megálló?

Vizsgáljuk meg most a magántulajdont ebből a szempontból! A magántulajdon, mint fogalom a kapitalista gazdasági rendszer alapköve. Törvény garantálja védettségét, jogi szerződések alapján ágyazódik szervesen bele a termelés-szolgáltatás szektoraiba. Egyértelműen feltérképezhető, mi kié; pontos nyilvántartások készülnek a tulajdoni jogokról. Enyém, tied, a lakóközösségé, a vállalkozásé, az államé stb.

Eszköz vagy cél a magántulajdon? Isten a földet minden kincsével együtt minden ember és minden nép használatára rendelte. Senkit nem zárt ki belőle, senkit nem részesített előnyben. A természetén túl az emberiség munkájának mindenkori gyümölcse, például a tudományos ismeretek vagy a technológiai újítások is közös javaink. Ezt jelenti a javak egyetemes rendeltetése. Akkor – ezek alapján - nem egyszerűbb lenne hivatalosan is egyetemesen tulajdonolni a dolgokat?

Nem. Minden ember ajándékba kapott képességei szerint munkálkodik, dolgozik, a teremtett világ egy részét uralma alá hajtja, őrzi és gondoskodik róla, hogy méltó élete legyen; ez a magántulajdon eredete. Milyen szép megfogalmazás, miszerint a magántulajdon az emberi szabadság meghosszabbítása, a személy kibontakozása, kiteljesedése!

A gond ott van, ha a jogosan birtokolt dolgok használata kizárólagosan személyes érdekeket szolgál, teljesen személyes tulajdonná válik. Csak az enyém, és kész!... Aztán a végén bálvány lesz belőle, imádott tárgy, felmagasztalt „szent tehén”, féltékenyen őrzött kincs, az ellenségeskedés, a sanda-görbe pillantások és az irigység parazsa.

A magántulajdon eszköz. Csupán használatra kaptuk az Úrtól. Inkább felügyelői, kormányzói vagyunk, mint tulajdonosai. Ugye milyen más így? Célja, hogy rajtunk kívül másoknak is, a közösségnek is hasznára legyen; minden ember és az egész ember javát szolgálja. „Akik éhesek, azoknak legyen kenyér az asztalukon! Akiknek viszont már van kenyér az asztalukon, azok éhezzenek az igazságosságra és a szeretetre!” *(Abbé Pierre)*

Ember embernek farkasa a régi latin mondás szerint. Vagy ember embernek szent? Seneca az utóbbival értett egyet...

KÉRME-KETEG együttműködés keretében

Sominé Nagy Ditta

Keteg Műhely– Keresztény Társadalmi Elvek a Gazdaságban

<http://www.keteg.hu/>

forrás: <http://magyarkurir.hu/hirek/ferenc-papa-mondjunk-nemet-gyarmatositas-regi-es-uj-formaira>

Az üzleti vezető hivatása – gondolatok, 17. oldal 1. és 6. pont

http://www.vatican.va/roman_curia/pontifical_councils/justpeace/documents/rc_pc_justpeace_doc_20060526_c ompendio-dott-soc_hu.html 171.-181. pontok

*Alford O.P. – Naughton: Menedzsment, ha számít a hit, Kairosz Kiadó – Mária Rádió Kiadó, Budapest 2009
62 oldaltól*

<http://bookline.hu/product/home.action? v=Helen J Alford Michael J Naughton Menedzsment ha s zamit a hit&id=83563&type=22#>